

ERRATA

PAG.	LINER.	DEBE.	DEBE.
7.	20.	decepit	decepit
11.	8.	speciosior	speciosior
16.	ult.	De habitationem.	Dei habitationem.
18.	3.	Mariae	Mariae
19.	9.	V. Quia	V. Quia
22.	ult.	voluntas	voluntas
26.	26.	propheta	propheta
31.	2.	de VIII.	de VIII.
31.	3.	voluntas	voluntas

OFFICIUM

B. VIRGINIS MARIE,

TITULO

AUXILIUM CHRISTIANORUM.

DUPLEX MAJUS.

Del uso de Sor M^{ca} Rosmed^s Besio
con L. MEXICI.

Ex Typographia M. Murguta in via (vulgo)
 Portal del Aguila de Oro.

1863.

DIE XXIV MAJI.

IN FESTO B. MARIE VIRGINIS

TITULO

AUXILIUM CHRISTIANORUM.

Omnia ut in festis B. M. V. præter sequentia.

IN I VESPERIS.

HYMNUS.

SEPE dum Christi pópulus cruéntis
Hostis infénsi premeretur armis,
Venit adjútrix pia Virgo cælo
Lapsa seréno.

Prisca sic patrum monuménta narrant,
Templa testántur spóliis opímis
Clara, votívo repetíta cultu
Festa quotánnis.

En novi grates liceat Mariæ
Cántici lætis módulis reférre
Pro novis donis, resonánte plausu
Urbis, et orbis.

¡O dies felix, memoránda fastis,
Qua Petri Sedes fidei Magistrum
Triste post lustrum réducem beáta
Sorte recépit!

Vírgines castæ, pueríque puri,
Géstiens clerus, populúsque grato
Corde Reginae celebráre cœli
Múnera certent.

Vírginum Virgo, benedicta Jesu
Mater, hæc auge bona; fac, precámur,
Ut gregem Pastor Pius ad salutis
Pásqua ducat.

Te per ætérnos venerémur annos,
Trínitas, summo celebránda plausu,
Te fide mentes, resonóque linguæ
Cármine laudent. Amen.

V. Dignáre me laudáre te, Virgo sa-
crata.

R. Da mihi virtútem contra hostes
tuos.

AD MAGNIFICAT AÑA.

Ecce Mariá erat spes nostra, ad quam
confúgimus in auxilium, ut liberáret nos, et
venit in adjutórium nobis.

ORATIO.

OMNIPOTENS, et miséricors Deus, qui ad
defensiónem pópuli christiáni in beatíssima
VírGINE Mariá perpétuum auxilium mirabí-
liter constituísti: concéde propítius; ut tali
præsídio muniti certátes in vita, victóriam
de hoste maligno cónsequi valeámus in
morte. Per Dóminun.

*Ad Matutinum, Hymnus, Sæpe dum, ut
supra in Vesperis.*

*In j. Nocturno Lecctiones, Ego sapiéntia,
ut in Festis B. V. M.*

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Lectio iv.

Ex Serm. de 12 Stellis.

VEHEMENTER quidem nobis, dilectíssimi,
vir unus, et múlier una nocuére: sed grátias
Deo, per unum nihilóminus virum, et mu-

líferem unam, ómnia restaurántur; nec sine magno fœnore gratiárum. Et quidem sufficere póterat Christus; síquidem et nunc ómnis sufficiéntia nostra ex eo est: sed nobis bonum non erat, esse hóminem solum. Cóngruum magis, ut adéset nostræ reparatióni sexus utérque. Jam ítaque nec ipsa Múlier benedícta in muliéribus vidébitur otiosa: inveniétur équidem locus ejus in hac reconciliatióne. Opus est enim mediátore ad mediátorem Christum, nec alter nobis utilior quam María. Crudélis nímium mediatrix Eva, per quam serpens antiquus pestíferum étiam ipsi viro virus infúdit: sed fidelis María, quæ salútis antidotum et viris, et muliéribus propinávit. Illa enim mínistra seductiόνis, hæc propitiatiόνis: illa suggéssit prævaricationem, hæc ingéssit redemptionem. Quid ad Mariám accédere trépidet humana fragilitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile: tota suávis est, ómnibus ófferens lac et lanam. Revolve diligéntius evangélicæ históriæ sériem universam: et sí quid forte increpatórium, sí quid durum, sí quod déniq̄ue signum vel levis indignationis occurrerit in Mariá, de caétero suspéctam hábeas, et accédere vereáris.

R. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano,

et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha electa, *Dedi suavitatē odóris.

ψ. Et cicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

Quod si (ut vere sunt) plena magis ómnia pietátis et gratiæ, plena mansuetúdinis et misericórdiæ, quæ ad eam pértinent, invéneris; age grátias ei, qui talem mediátricem benigníssima miseratióne provídit, in qua nihil possit esse suspéctum. Déniq̄ue ómnibus ómnia facta est, sapiéntibus et insipiéntibus copiossísima charitatē debitrícem se fecit. Omnibus misericordiæ sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant universi, captívus redemptionem, æger curatióne, tristis consolatióne, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætítiam. Ipsa prætérita non díscutit mérita, sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam præbet, ómnium déniq̄ue necessitatés amplíssimo quodam miserátur afféctu. Ipsa est quondam a Deo promíssa múlier serpéntis antiqui caput virtutis pede contritura: cujus plane calcáneo in multis versútiis insidiátus est, sed sine causa. So

la enim contrivit univērsam hæreticam pravitatem. Contriti sunt insidiāntes, conculcāti supplantatōres, confutāti derogatōres, et beātam eam dicunt omnes generatiōnes. Jam si Ecclēsia Lunæ intelligenda vidētur vocābulo, habes mediātricem evidēter expressam. Múlier, inquit, amicta sole, et luna sub pēdibus ejus. Amplectāmur Mariæ vestigia, et devotissima suplicatiōne beātis illius pēdibus provolvāmur. Teneāmus, eam, nec dimittāmus, donec benedixerit nobis: potens est enim.

E. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formōsa tanquam Jerúsalem? *Viderunt eam filia Sion, et beātam dixerunt, et Reginæ laudaverunt eam. †. Et sicut dies verni circūmdabant eam flores rosārum, et lília convallium. Vidērunt.

Lectio vj.

Ex publicis Monumentis.

PRÆSENTISSIMUM Detparæ auxilium ad Religiónis hostes profligāndos sæpe pópulus christiānus mirum in modum expértus est: ex quo factum, ut sanctissimus Póntifex Pius quintus, post insignem victóriam,

intercedēte beatissima Vírgine, a Christiānis de Turcārum Tyrāno apud Echínadas Insulas reportātam, in Litaníis Lauretānis eāmdem Reginam cælórum, inter ália præcónia, Auxilium Christianórum appellári constitúerit. Sed illud in primis memorábile est, atque explorāti miráculi loco habéndum, quod cum Romānus Póntifex Pius séptimus, impiórum consiliis et armis ex Apostólica Petri Sedé exturbátus, et arcta custódia, præsertim Savónæ per annos quinque, eoque ámplius fúisset deténtus, viis omnibus pénitus interclúsis, ne Dei Ecclēsiā régere posset, nullo similis persecutiōnis in priscis annálibus exémplo, inopináto, et præter ómnium expectatiōnem cōtigit, ut ingénti plausu, ac véluti univērsi orbis mánibus pontificio sólio restituerétur. Quod et secúndo accidit, dum íterum commóto túrbine, ab Urbe discédens, sacro comitānte Cardinálium collégio Ligúriam conténdit. Verum præsentissimo Dei beneficio, cessānte procélla, quæ grave minabátur excídium; Romam, plaudéntibus præ novo gáudio pópulis, revérsus est. Antea tamen, quod in votis habúerat, et captivitáte deténtus éxequi nequiverat, áurea coróna insignem Savónæ Imāginem

Deiparæ Virginis sub título Matris Misericordiæ, solémni ritu, propriisque má nibus decorávit. Quam miráblem rerum vicissitudinem idem Póntifex Máximus Pius septimus, totius evéntus íntime cónsciús, cum intercessioni sanctíssimæ Dei Genitrícis, cujus poténtem opem et ipse impénse imploráverat, et ab ómnibus Christi fidélibus implorári curáverat, acceptam mérito reféret, in ejúsdem Vírginis Matris honórem sub appellatióne Auxilii Christianórum solémne festum índixit perpétuo celebrándum die mensis Máji vigésimo quarto, faustíssimi sui in Urbem réditus anniversário, approbáto étiam Officio próprio, ut tanti beneficii distincta, et perénnis exstet memoria, et gratiárum áctio.

R. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: *Et vidéntes eam filia Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicentes: *Unguéntum effúsum nomen tuum.

Ÿ. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deauráto circúmdata varietáte. Et vidéntes. Gloria Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 11 27.

IN illo témpore: Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et reliquia.

Homília sancti Bernárdi Abbatis.

In Nativitate B. M. V.

INTUERE, o homo, consílium Dei, agnosce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Cælesti rore áream rigáturus, totum vellus prius infúdit. Redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Mariám. Altius ergo intuémini, quanto devotiónis affectu a nobis eam volúerit honorári, qui totius boni plenitudinem pósuit in María: ut proinde si quid spei in nobis est, si quid grátia, si quid salútis, ab ea nové-

rimus redundare, quæ ascendit deliciis affluens. Totis ergo medullis cordium, totis præcordiorum affectibus, et votis omnibus Mariam hanc veneremur, quia sic est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per Mariam. Hæc, inquam, voluntas ejus est, sed pro nobis.

R. Felix namque es, sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: *Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster.

ψ. Ora pro populo, interveni pro clero, intercède pro devoto femineo sexu; sentiant omnes tuum juvamen, quicumque tuum sanctum implorant auxilium. Quia.

Lectio viij.

IN omnibus siquidem, et per omnia providens miseris, trepidationem nostram solatur, fidem excitat, spem roborat, diffidentiam abigit, erigit pusillanimitatem. Ad Patrem verebarris accedere, solo auditu terribus, ad folia fugiebas; Jesum tibi dedit mediatorem. Quid non apud talem Patrem Filius talis obtineat? Exaudiatur utique pro reverentia sua; Pater enim diligit Fi-

lium. Sed forsitan et in ipso majestatem vereare divinam, quod licet factus sit homo, manserit tamen Deus. Advocatum habere vis et ad ipsum? Ad Mariam recurre. Pura siquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni contaminatione, sed pura singularitate naturæ. Nec dubius dixerim, exaudiatur et ipsa pro reverentia sua. Exaudiatur utique Matrem Filius, et exaudit Filius Pater.

R. Beatum me dicent omnes generationes: *Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

ψ. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia. Gloria Patri. Quia.

Lectio ix.

FILIOLI, hæc peccatorum scala, hæc mea maxima fiducia est, hæc tota ratio spei meæ. Quid enim? Potestne Filius aut repellere, aut sustinere repulsam? Non audire, aut non audiri Filius potest? Neutrum plane. Invenisti, ait Angelus, gratiam apud Deum: feliciter. Semper hæc inveniet gratiam, et sola est gratia, qua egemus: nimirum sola est gratia, qua salvamur. Quid

nos alia concupiscimus, fratres? Quæramus gratiam, et per Mariam quæramus, quia quod quærit invenit, et frustrari non potest. Quæramus gratiam, sed gratiam apud Deum: nam apud homines gratia fallax. Quærant alii meritum, nos invenire gratiam studeamus. Quid enim? Non gratiæ est quod hic sumus? Profecto misericordiæ Dómini est, quod non sumus consumpti nos.

Te Deum Laudamus.

AD LAUDES, HYMNUS.

TE Redemptoris, Dominique nostri.
Dícimus Matrem, speciosa Virgo,
Christianorum decus, et levamen
Rebus in arctis.

Sæviant portæ licet inferorum,
Hostis antiquus fremat, et minaces,
Ut Deo sacrum populétur agmen,
Súscitet iras.

Nil truces possunt furiæ nocere
Méntibus castis, prece quas vocata
Annuens Virgo fovet, et supérno
Róbore firmat.

Tanta si nobis faveat Patróna,
Béllici cessat scéleris tumúltus,
Mille sternúntur, fugiuntve turmæ
Mille cohórtes.

Tollit ut sancta caput in Siónè
Turris, arx firmo fabricata muro,
Cívitas David, clypeis, et acrí
Mílite tuta.

Virgo sic fortis Dómini poténti
Déxtera, cœli cumulata donis;
A piis longe famulis repéllit
Dæmonis ictus.

Te per ætérnos venerémur annos,
Trínitas, summo celebránda plausu,
Te fide mentes, resonóque linguæ
Cármine laudent.
Amen.

v. Diffusa est gratia in lábiis tuis.
R. Propterea benedixit te Dens in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña.

Ad te, o sancta Dei Génitrix; clamávimus, et per te venit Dómini auxiliúm nobis.

ORATIO.

OMNIPOTENS, et misericors Deus, &c.

IN II. VESPERIS.

Omnia dicuntur ut in I. præter

Ad Magnificat, Aña.

Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque sanctum tuum implórant auxiliúm.

Et fit comm seq. et S. Urbani Papæ et Mr.

